

Torfórar og týðningarmiklar samráðingar

Oddagein

TYSDAGIN verður eitt nýtt samráðingarumfarir ósemjuni um markið. Fundurin verður í Føroyum og er hann beint í kjalarvørinum á nógvum virkseimi á "oljufrontinum", sum hevur verið seinastu tíðina. Umbod fyrri seks stór aljóða oljufeløg hava júst verið í Føroyum fyrri at heilsa uppá tey fólk, sum hava tilknýti til olju- og undirgrundarmálið.

HELST hava feløgini hava gjørt vart við, at tey siggja fegin, at marknatrætan verður loyst so ella so. Verður hon ikki loyst til ta tíð, tá oljufeløgini skulu til at søkja um loyvi at gera kanningar og bora, er greitt, at her stinga nakrir trupulleikar seg upp. Tað kann tá henda, at oljufeløgini sleppa ikki at leita í teimum økjum, sum stríð er um, og sum kann visa seg eru tey mest áhugaverdu økini. Men søgan sigur okkum, at oftani verður oljan funnin, har ein minst roknaði við tí.

HAVANDI hetta í huga og tey annars rættiliga viðgongdu bretsku krøvini til júst tey økini, sum oljufólk í dag halda vera mest áhugaverd føroysku megin miðlinjuni, er greitt, at tað hvílir ein ómetaliga stór og tung ábyrgd á teimum fólki, sum samráðast vegna Føroyar í hesum máli.

LØGMADUR hevur róst tí arbeiði, sum hesi fólkinu við formanninum Ána Olafsson á odda standa fyrri, meðan onkur ikki hevur verið so fegin um úrslitini hjá nevndini. Hetta kom m.a. til sjónar undir samráðingunum um borgarligt landsstýri í fjór, tá ein av fremstu sambandsmonnum kravdi at fáa við í samgonguskjalið eina ultimativa støðu móti bretum, nevniliga hana, at vit ætlaðu okkum ikki at víkja ein tumma.

Í dag kunnu vit so spyrja, hvør hevur rætt og hvat er rætt at gera, nú tað nærkast degnum, tá føroyskir myndugleikar skulu til at bjóða út øki til útlendsk feløg. Vit eru fullgreidd yvir, at uppávegan hjá nevndini er ómetaliga torfær. Hon er í mongum førum at meta sum eitt tvíeggjað svørð. Vilja vit eina samráðingariöyn, so merkir tað, at tú eisini mást taka hædd fyrri nøkrum av tí, sum hin partunum krevur. Og er tað so, at oljan, um hon er har, er beint vestan fyrri miðlinjuna, so kunnu vit rokna við, at tað verður júst hetta økið, sum vit móguliga skulu lata bretum við eina samráðingariöyn. Vilja vit sleppa undan at geva nakað, so kunnu vit fara til Haag. Men tað verður so sum at spæla í lottarinum ella sum at spæla hasard, tí ein dómur har, kann verða verri enn ein samráðingariöyn. Tvinnir eru kostnimir, hvørgin er mjúkur. Henda ógvuliga trupla støða setir sera stór krøv til okkara fólk, og vit mugu vóna, at tey- og politikararnir - megna at sigla millum skenni og fáa tað mesta av fonginum við heim. Her ræður um vitan, skil og hegni.

Lesarabrev

Sethúsaeigararir og samfelagið

Landsfelagið fyrri Sethúsaeigararir arar hevur havt aðalfund Fundurn valdi somu fólkinu aftur í nevndina, roknskapurin varð góðkenndur og limagjaldið varð ásett til 100 kr. um ár. Sjálvt um uppmøtingin ikki var serliga stór, so fingi vit eitt livligt kjak um tað, ið fyrferst. Vit fara at kunna um niðurstøðuna av fundinum, tí vit meta hetta vera tað, ið fólk flest hugsa og halda, ið at tað kanska ikki altíð kemur so greitt fram í fjølmiðlum og almennum málgongum, teir hava vist sít at kela fyr.

Fyrst av øllum mugu vit á-sanna, at eini fólkið enn er gjørt til at hjálpa upp støðuna hjá teimum, sum eru komin illa fyrri av kreppuni. Tann miðvís utarmingin hevur ongantíð verið so sjónlig sum nú. Eins og í happadrátunum eru tað nokur fá, ið vinna, restin hevur ongan kjans.

Tosað verður nógvi um hjálpa, seravtalur, sanering, arbeiðsskapandi tiltøk og annað úr somu skuffu, ótaldir teir eru vit fann um botnin, og hava byrjað upplærðina. Tiverni, alt hetta tó er bara útgangur fyrri at halda lokinum niður á eina løsu afturat. Ikki ein tann einasta framgongd fyrri vanliga

borgaran er í eygssjón. Vit høvdu myndugleikar, sum undirgravaðu samfelagið fyrri læntan pening, og nu bera teir tað til gravar.

Figgjarmálaráðharrin lovar fleiri 100 milliónir í skattalætta næsta ár. Tað er óført, men her fara vit á lita at veruleikanum. Vit hava bjargað bankakervinum, tí fór tað, so fór alt. Nú drepur peningakervið okkum afturfyrri.

Vit samluðu flakavinnuna í eitt felag og sneraðu alt í senn, annars fór vinnan í sur.

Fiskasalan varð effektiviserað, tí sum var fingi vit ov lítið fyrri okkara heimssins besta fisk. Effektiviseringin var so effektiv, at hvør útróðarbátur nú fær meira fyrri veiðuna á onkrum brugsarkanti í Írlandi ella Skotlandi, enn hann fær í Føroyum.

Fyrri at vissa okkum sum best bóðu vit aftur til skiparar teir, sum í verki høvdu prógvað, at teir saktans kundu kóllsigla, hvat tað so enn skuldi verða. Omanfyrri, til at styra greyt-heilunum, krapaðu vit so nakr ar útslitnar danskir pensionistar, so kundu fólk grenja um tað.

Ætlanin var skotsikkur og úrslitið ikki óvæntað.

Fiskasalan livir av náði frá

Den Danske Bank, um teir ikki longu hava kappað høvdið av henni. Fiskavirking skal sanerast minst 200 milliónir afturat.

Bankin, sum fekk allar ognir okkara, og sum skuldi verða tann drívandi megin í endurbýggingini, hevur onki uttan rasistiska vansirðing til okkara.

Nakrir politikarar vísa á, at hóast kreppu, so hava vit megnað at varðveita vælferðarsamfelagið, men vælferðin í hesum samfelagi er grundað á ein sosialpolitikk eftir prinsippunum, at hin versti sætur sínur. Eini setustalvöyn hava vit bjóðað leingi eftir, nú er hon her, politikarar hava helst so fræga inntøku, at teir fáa nakað burtúr, og so bankin, ikki at gloyma tann kær bankin, meðan nærum øll onnur gerast verri fyrri, tað mundi nokk eisini vera ætlanin.

Saneringin á sethúsamarkaðinum kemur bara teimum til góðar, sum nú fáa keypt sær ein bilig húsi, hin óeydnismáðurin, ið misti húsinu, fær ikki nakra sanering, men býnað skuldina skal hann eisini gjalda kostnaðin av tvingislausum. Tað er soleiðis, rættarsamfelagið virkar, tá tað er best.

Kanningar fáa vit eisini,

høvið bankakanning og kanning um móguligt landsvætt. Mætur sjónleikur, onnur orð finnst ikki til at lýsa hetta. Aðrenn politikarar fara í summartí, kundu teir hóskandi bjóðið danir um loyvi til at gera eina skipan, ið loftar teimum, ið hava mist hús og heim, og ikki hava pening til at leiga ella keypa nýggjan bústað. Somuleiðis áttu teir eisini at hugsa um tey, sum ikki verða hjálpt av sethúsloynsløgtingvins, hvørgin av hesum bólkum hevur tíð til at bjóða eftir fleiri 100 millióna skattalætlanum næsta ár, hjálpa er bráneyðug.

Tá grundlógin kann nýst til at forða fyrri avskrivning av privatari skuld, máttu hon eisini kunna verða nýtt til at forðatein, at fólk verða koyrd út á berajól.

Grein 1 í lýsingini um mannarættindi staðfestir, at øll hava fingið vit, skil og samvitsku, ja, tað ljóðar óúruligt, men hvussu hevði verði at grvíð hesar eginleikar fram og handlað hureftir.

Landsfelagið fyrri
Sethúsaeigarar
Susanna Dam

Fólkaítakið

Nu verða undirskriftmar, sum innkomar eru til Fólkaítakið fyrri tjóðfundi, sendar til Margretu dronning og ST-áðalskrivaran Boutros Boutros-Ghali.

Fyrri at taka saman um verður hildin ein fundur í Havn í kvöld. Fundurn verður sostatt í Norðurlandahúsinum Triggja kveldið tann 9. juni 1995 kl. 19.30.

A skránni verður frágereðing um tað, sum higartil er hent í hesum máli, og hvussu ætlingin er at fara fram nú.

Orðið verður frítt og høvi verður at seta spurningar.

Hesin fundur er fyrri undirritararnar ikki bert tey, sum undirritað hava, eru vælkomn, men eisini tey, sum vilja vera við í itakinum við at undirrita á fundinum.

Nevndin fyrri Fólkaítakinum
fyrri tjóðfundi

Liggjas í Bo
Marin Jacobsen
Hans Jansen Olsen
Erikur Simonsen
Ólaf á Stongunum
Zakarias Wang

FØROYA FÓTBÓLTSSKÚLI

Tilmeldingarskjal 1995

Torshavn

Klaksvík

Navn:

Fødd/ur:

Gøta:

Telefon:

Bygd/by:

Útleikari

Malverji

Foreldur:

Tlf. heima:

Tlf. arb:

Sjúkrakassi, nr.:

Faðir/móðir:

TORSHAVN
29. juni-1. juli

KLAKSVÍK
6.-8. juni 1995

(Underskrift foreldur/verji)

Minnst til at seta kross við tann skúlan, tú ynskir at koma í. Tilmelding skal vera FSF í hendi í seinasta lagi 12. juni 1995. Latíð tilmeldingarskjalið inn saman við inngjalding á posthúsi ella peningastovni.

Gott!
at tey sótu
i belti!

Best er

kurteisi og vinalag
fff